

דברי חיזוק

להערות: 0527663367

ניתן להשיג: rabiisraelmoshe@gmail.com

כיום השמיני ימול בשר ערלתו

האור החיים שואל למה כתוב כאן מצות מילה הרי כתוב כבר אצל אברהם בפרשת לך לך, ומיישב שלא נאמר שרק לאברהם השם היקל שבת לגבי מילה רק לאבות שלא קבלו את התורה והומרת שבת אבל ישראל שנצטוו הומרת שבת אל ידחה שבת, ואפי' שהרי אמרו שהמצות נאמרו בסניני שלא שנכתבו במקומה מ"מ יש לבעל דין לחלוק כי אין ללמוד להקל בשבת אלא לאבות, אשר ע"כ ציווה זה פרט זה לבנים שקבלו את התורה, והטעם למה כיום השמיני יש הרבה טעמים ואחד מהם שיעבור עליו שבת השבת נותנת כח. המצוות נותנים כוחות.

מורנפרום הרשע שאל אם השם לא רוצה ערלה למה אדם נברא ערל? ואמר לו ר"ע הביא לו שבליים וגלוסקאות אמר לו מה יותר נאה? אמר לו אלו מעשי הקב"ה ואלו מעשי בני אדם א"ל הואיל והוא הפיץ במילה למה לא עשאו מהו? אלא רצה הקב"ה לצרף את בריותיו.

ומבאר האור החיים שאומות העולם הם חפצא של רע, כל הגויים ערלים ולכן אין מה להסיר את ערלה שם, אך אצל ישראל הם טובים ורק החטא גרם, אדם הראשון היה מושלם רק לאחר החטא ירד ממדתו ולכן צריך לתקן את הערלה וממילא יהיה טוב, ולכן אדם לא יוכל להנות מהבריאה עד שיעשה מלאכה זריעה חרישה וכו' כנגד עשר קללות שנתקלה האדמה, אך לעתיד לבוא הארץ תוציא גלוסקאות כי היה שלימות ולא יצטרכו לעבוד ומורנפרום הרשע ששאל לא ידע שיש ענין פנימי, והשב הכל מה שנראה לעינים, ולכן שאל למה השם לא בורא את האדם מהול ולא הבין שיש כאן ענין עמוק וכך אנחנו צריכים לדעת שבכל דבר יש ענינים עמוקים ונשגבים. ולא תמיד אנחנו מבינים ענין של היצוני יש לזה סיבה בפנימיות.

סתם צריך לדעת שמה ששאל זה שאלה קנטור. שישאל למה השם ברא אדם אם בסוף ימות? ולמה השם נתן יצר הרע אם לא רוצה שיחטא? אלא השם רוצה שאדם יעמוד ויתקן את עצמו וזה כל עמל האדם ולכן יש יצר הרע כדי שאדם יתגבר עליו, מלאכים יש לקב"ה הרבה. החכמה שיש לאדם יצר הוא מתגבר עליו ולכן יש ערלה והאדם מסיר אותו.

ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה

הכלי יקר מבאר, שיש תיקון לעוון חוה שגרם לה צער לידה, ותוך כדי כך אולי הטיח דברים כלפי מעלה למה זה אנכי למה אני צריכה את צער העיבור.

ויש אומרים שזה כפרה על השבועה שנשבעת לא להיזקק לבעלה משעה שכורעת לילד, לפיכך היולדת זכר מתחרטת מהר מרוב שמחה, לכן כפרתה ממהרת, אבל היולדת נקבה מצטערת ואינה מתחרטת מהר, לכן כפרתה מתאחרת, ואפי' שהרי השבועה לא חלה כלל שאל"כ איך היא מותרת לבעל אחר ז' לזכר ואחר שבועים לנקבה בלי כפרה שהרי כפרה היא רק אחרי מ' יום לזכר ושבועים לנקבה, כי באמת אין כאן שבועה כי אין הדבר בידה שהרי היא משועבדת לבעלה, ודומה למי שנשבע שאינו רוצה לפרוע חובו. מכל מקום צריכה כפרה, על שהוציאה שבועה מפיה ודומה למי שנשבע שאינו רוצה לפרוע חובו מ"מ צריכה כפרה על שהוציאה שבועה מפיה והרהרה בליבה לקרוא תגר על השם מתוך צערה, ע"כ קרבנה בא לכפר על חטא המעשה, כי עקימת שפתים חשוב מעשה ועולה על הרהור הלב, ויש כדמות רמז לזה ממה שנאמר **וטהרה ממקור דמיה**, שאם נשבע כעס ודאי רתיחת הדמים היה סיבה לזה, כי זה סיבה לכל כעס וכל כעס מקורו מהדמים ורתיחתן לכן אמר וטהרה ממקור דמיה.

שאת או ספחת

האור החיים מבאר, שהרי יש כאן רמז לשון הרע ושאת כנגד לא תשא שמע שוא כנגד מוציא שם רע בהרת כנגד לשון הרע, **בהרת היינו בהירות** שבא להצדיק את הדברים שלו ולהבהיר אותם ואפי' מאוסים הם ויגרמו צרעת, ויכוין שיש דרגות בב' הבהנות ועשה ספחת לשאת וספחת לבהרת, בבחינת הדיבור אשר יסובב אותה.

והסגיר

אומר **הדעת זקנים מבעלי התוים** כי אז יכיר את הפשיון, כי אדם שרואה דבר כל הזמן והדבר גדל לא מכיר בגידולו ורק לאחר זמן ניכר שגדל, וגם נח המתין שבעת ימים בשליחות היונה כדי להבחין בחסרון המים, ואין אפשרות שיעשה סימן סביב הנגע ויבחין בפשיון, דשמא בעל הנגע ימחוק את הסימן ויעשנו ברחוק, כדי שיראה שלא פשה ויטהרנו, אבל בנתק עושה סימן מן השיער סביב והתגלה לפי שהוא סימן שאינו יכול להזדריף.

יש בזה גם לימוד לענינינו, גם לטוב וגם לרע, **בטוב** הרבה פעמים בישיבה, בחור בישיבה לומד כמה חודשים

השוב הרבה פעמים שיהיה גם קשר עם המשפחה, לפעמים יש לבחור איזה קושי עם הבית מתמודד עם משהו שהישיבה לא יכולה לדעת) וכמו שכתוב בגמרא אפי' ריש גרותא משמיא מוקמי להו. ממילא מי שממונה להיות משגיח או כל תפקיד צריך שזה משמים שמו אותו לזה ולו יש את הסייעתא דשמיא, ועי"ז יודע להבחין על כל בחור איך לעזור לו, ומה צריך סיוע, ולכן חשוב מאוד להקשיב למהנכים, גם אם נראה לפעמים שהם לא צודקים בסוף יראו שהם צדקו.

כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדרך יושב מחוץ למחנה

הענין של בדידות, זה יכול להביא לחשבון הנפש, שכשבן אדם נמצא מרוחק מחברה, יכול לחשוב על עצמו, ולפעמים רואים יש גם מחלות שהרופאים אומרים לאדם צריך בדידות, ע"י הבדידות אדם גם יכול יותר לחשוב על עצמו, וגם יכול יותר לעסוק בלימוד אין הפרעות מכל מיני גורמים חיצונים, ואין חשש לעבירות של בין אדם לחבירו.

נגעי בגדים

אומר הספורנו שהשם חומל על האדם ולכן נותן לו סימנים שיראה אם קורה משהו בכגדו סימן שיש איזה חטא וצריך לחזור בתשובה וכבר הבאנו את מה שרגיל תמיד מו"ז זצוק"ל להביא מהגמרא רב הונא תקיפו ליה מאה דני חמרא ואמרו לעיין במיליה והתברר שלא נתן לארים את חלקו, ובסוף נתן לו ואז החומין נהפך ליין, רואים שיש שייכות בין הדברים וכל דבר שקורה לאדם צריך לפשפש במעשיו ואם יתקן את הטעון תיקון ממילא יכתדר הענין.

השלמה לפרשת קודמת

ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרומו

יש לי דיוק לשון, אל תפרעו, ובגדיכם לא תפרומו, שכאן האיסור לא לפרום, וכאן לא להיות במצב כזה של פרוע ראש.

ולע"נ הגאון הגדול רבי שלמה בן מרן הגאון רבי צבי יהודה זצוק"ל

ובנו הגאון רבי בצלאל בן מרן הגאון רבי ירחמיאל גרשון זצוק"ל

לע"נ מרן הגאון רבי ירחמיאל גרשון בן מרן הגאון רבי צבי יהודה זצוק"ל

לא מרגיש שבכלל הוא התקדם, ולפעמים יכול להישבר מזה כמו שהרבה פעמים היו בחורים באים למרן בעל הקהילות יעקב זצוק"ל ומתאוננים שלא מרגישים התקדמות, והיה אומר להם לפני הישיבה ידעתם ללמוד דף גמרא לבד לא, היום אתם יודעים זה נחשב התקדמות, כל התקדמות זה התקדמות, **אאמו"ר הגאון הגדול ר' דוד לוי שליט"א** אומר לבחורים, תדעו לכם אחרי כמה חודשים אתם כבר מדברים אחרת, אני רואה בחורים ממש לא להאמין איך שאחרי תקופה קצרה כבר יודעים יותר, על מה להתעכב על מה לא להתעכב, מדברים לעניין, וכן להיפך מי שלא לומד כמו שצריך לא שם לב שלומד לא נכון ויכול לומר סברות עקומות ולא מרגיש אפי' כזה, אבל יכול להיות עם כשרון גדול לומר סברות כאלו עקומות, אם לא מקבלים הדרכה נכונה.

גם מחוץ לעניין של לימוד, בכל עניני רוחניות יש כאלה מתקדמים לאט לאט, אח"כ ניכר עליהם שהם לא כמו שהיו, הם כבר נהיים הפצא של מחזקים, אדם צריך להיות במצב שלא מסוגל לחטוא פשוט מרגיש **מצב של ניט שייך** לא שייך אני לא שייך לענינים האלו, וזה ע"י כח ההרגל כל דבר ההרגל מחזק את הדבר, כמו שאומרים **הרגל על כל דבר שלטון**, וכן הלילה להיפך מי שמתרגל לחיות לא נכון במשך הזמן כבר לא מרגיש אפי' את הירידה שלו, ורק אנשים מבחוץ יכולים להגיד עליו שהם לא מאמינים איך הגיע לכוזו ירידה, אך צריך לדעת שירידה יכולה להיות לאט לאט, אבל בסוף מניע הירידה הגדולה, היצר הרע מושך לאט בתחילה חטא קטן, כמו **חוט אח"כ** נהיה **חבל** הוי מושכי העון בחבל בעבותות העגלה, בסוף מחוט קטן נהיה עבותות עגלה, אדם כבר לא יוכל לצאת מזה עדי כדי כך.

וראהו הכהן וטמא אותו

הספורנו אומר גזירת הכתוב שלא היה טומאת נגעים רק ע"י הכהן כי שפתי כהן ישמרו דעת ויורו למנוגע לפשפש במעשיו ויתפלל על עצמו ויתפלל גם הכהן עליו, ובלעדי זה בהיות על פיהם כל ריב וכל נגע יקנו טביעת עין במדרגות המראות להבחין בין נגע לנגע.

כמו כן צריך לדעת שאלו שממונים להשגיח על הבחורים, להם יש סייעתא דשמיא ויודעים להבחין גם בבחורים כל אחד מה מצבו ומה צריך להתחזק, (אמנם תמיד יתכן שיש דברים שלא יודעים פרטים מהבית, ולכן